

Terugblik 2-daagse: Koers naar inclusief onderwijs

Op 10 en 11 oktober 2024 organiseerde het samenwerkingsverband een 2-daagse met een afvaardiging van alle besturen en betrokkenen uit het onderwijsveld om verder te bouwen aan de Koers naar inclusief onderwijs aan de hand van diverse thema's en met verschillende inspirerende sprekers.

Joy Moonen nam ons mee in haar levensverhaal en drukte ons op het hart om ervaringsdeskundigheid in te zetten op scholen. Ook lichten we graag de kernboodschap van Ben van der Hilst uit: Uit onderzoek blijkt dat wanneer teams gezamenlijk de verantwoordelijkheid dragen voor de ontwikkeling van alle kinderen

in meerdere leerjaren, dit veel effectiever is dan de verantwoordelijkheid bij één leerkracht en/of OOP-er per klas. Deze aanpak heeft zelfs meer impact dan het verkleinen van klassen.

Een andere belangrijke uitkomst van de 2-daagse is dat schoolbesturen meer gaan

samenwerken in het belang van kinderen. De focus ligt op samenwerking i.p.v. concurrentie. De besturen zullen een keer gaan aansluiten bij iedere scholengroep om samen in gesprek te gaan met alle schoolleiders. Zij starten hiermee in Texel en Den Helder (t/m januari 2025). Daarna volgen de andere scholengroepen.

Richard de Winter, bestuurder Stichting Surplus, over de Meerdaagse

“Wat mij is bijgebleven van de Meerdaagse is het gelijk denken over inclusief onderwijs. Natuurlijk weten we als bestuurders onderling dat we het samen moeten doen en het ook gaan doen: inclusief onderwijs realiseren. Maar juist als het spannend wordt, op momenten dat het gaat om concrete voorbeelden, dan moeten we elkaar ook kunnen vinden. Een voorbeeld dat tijdens de Meerdaagse naar voren kwam, ging over Texelse leerlingen die naar Schagen zouden moeten voor speciaal onderwijs. Dat zou eigenlijk op Texel zelf moet kunnen of anders in Den Helder. Het is goed om te kijken of je ook daar met elkaar uit kunt komen.

Als je inclusief onderwijs wilt vormgeven in de regio zul je 'bovenbestuurlijk' moeten denken. Het is krachtig als scholen van een scholengroep, los van het bestuur waar ze bij horen, de ruimte krijgen om inclusief onderwijs vorm te geven. Wat ik ook heb meegekregen van de Meerdaagse is dat we met elkaar als bestuurders wel veel over inclusief onderwijs kunnen spreken, maar dat het moet gebeuren op de scholen. Daarom is het belangrijk om van de scholen te horen wat zij nodig hebben. Op dit moment lopen er gesprekken met alle schoolteams in ons bestuur waarin juist dat onderwerp aan bod komt. En afsluitend zou ik willen zeggen: er zijn al mooie initiatieven opgestart in de regio, laten we die in stand houden.”

Inkopper

Miskoppers

‘Dat is een inkoppertje’, zeg je als een reactie wel erg voor de hand ligt. Het is uiteraard een voetbaluitdrukking voor een niet te missen kans. Toch worden daar genoeg inkoppers gemist. Ook in de maatschappij gebeurt dat regelmatig en in het onderwijs uiteraard ook. Zoals Johan Crujff ooit zei: ‘Die op het oog simpele oplossing, blijkt in de praktijk het moeilijkst.’ Of Willem Elschoot: ‘Tussen droom en daad staan wetten in de weg en praktische bezwaren.’ Daar loopt de regering tegenaan bij haar wens om alle toeslagen af te schaffen, daar loopt de formatie tegenaan bij..., ja, bij wat eigenlijk niet.

Ook in de gezondheidszorg komt het vaker voor dan ons lief is. Ik zag onlangs een geweldig initiatief van het Elizabeth TweeSteden Ziekenhuis in Brabant, waar men scherp door heeft, dat de zorg op de huidige manier niet houdbaar zal blijken. Omdat vooral ouderen soms meerdere aandoeningen hebben en soms wel vier of meer specialisten bezoeken, die van elkaar vaak niet weten wat er voorgeschreven is, riepen zij een multidisciplinair overleg in het leven, waarbij de patiënt nog maar één aanspreekspecialist hoeft te bezoeken. Tijdwinst, kostenreductie, kwaliteitswinst. Tel uit je winst. Maar moeilijk, moeilijk, want de zorgverzekeringen betalen per behandeling, dus overleg past daar niet in. ‘Je gaat het pas zien als je het door hebt.’ (J.C.)

Deze KopKrant gaat over ‘schoolmissers’, kinderen die om uiteenlopende redenen thuis zitten en niet (meer) naar school willen of kunnen. Ik zal zeker niet beweren, dat hier allemaal inkoppertjes voor zijn, maar soms liggen er kansen voor ‘open doel.’ Een voorbeeld: In een ander samenwerkingsverband kwam een op groep 6-niveau geteste hoogbegaafde leerling (groep 4) zonder sociale problematiek thuis te zitten. De school zag het niveau niet terug en volhardde in het aanreiken van groep 4-materiaal. Uiteindelijk raadde de huisarts de ouders aan hun kind niet langer naar deze school te laten gaan. Intussen hadden de ouders al enkele oplossingen aangebracht, zodat hun kind tijdelijk naar een privéklas voor hoogbegaafden kon en schaften ze zelf materialen op niveau aan. Uiteraard poogden het bestuur en het samenwerkingsverband het kind op een geschiktere plek onder te brengen. Dat lukte na vele overlegsessies (MDO's) niet. Dus vroegen de ouders een vergoeding voor hun kosten aan bij het samenwerkingsverband. Omdat al het geld was ondergebracht bij de scholengroepen, kon dit samenwerkingsverband hier niet aan voldoen. En zonder medewerking van de school, bood de scholengroep ook geen soelaas. Een ‘miskopper’.

Uit de diverse bijdragen in deze KopKrant blijkt hoe samenwerkingsverband Kop van Noord Holland een dergelijk probleem wel oplost.

Ruud Musman